

ubtale, at jeg er ganske enig med den høitærede Minister i den Opfattelse, som han gjorde gjældende af de Ord, der staa i Betænkningen angaaende Ministerens Forhold til det sjællandske Jernbaneselskab om Ordningen af dette Stilling til Forstærkningsfonden. Dernæst vil jeg sige, at den høitærede Minister forekommer mig at have udtrykt sig mindre nøiagtig, naar han sagde, at det Gnefte, der laa mellem ham og Udvalget, ja endog saa Thinget, var Spørgsmaalet om Størrelsen af Forstærkningsfonden; thi i Virkeligheden er Flertallet i Udvalget jo enigt med den høitærede Minister i at holde paa det, som staa i Loven, nemlig de 25 pSt; dette er Ministerens oprindelige Standpunkt, det fastholdes af Flertallet, og saaledes er der altsaa i Virkeligheden slet ikke nogen Uenighed tilstede mellem Udvalgets Flertal og Regjeringen. Det er derimod kun mellem Regjeringen og Mindretallet, at der er Uenighed tilstede, og i den Henseende er det, at Forslaget under Nr. 6 optræder som Mæglingsforslag; men med Hensyn dertil maa jeg ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) ogsaa anse det for at være mindre rigtig i Love af den Natur at give et saa stort Spillerum til Ministeren. Det er jo ikke blot til den nuværende Minister, men maatte ogsaa til følgende Ministre, at Bemyndigelsen vilde gives, altsaa under Forhold, som man ikke nu kan overse, og derfor, da vi have liggende for os en Ekivelse, hvorefter Finantsministeren bestemt har gjort Krav paa 25 pSt. for at anse Statskassen for sikket, maa jeg anstaa Thinget at stemme mod begge Ueningsforslagene og holde sig til det, der foreligger fra Regjeringen. Det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) udtalte rigtig nok, at det vilde være det Samme som at stemme mod Loven; han ansaa den da for at blive uden praktisk Betydning. Jeg kan ikke give ham Ret i, at det vil vise sig at være saaledes, thi jeg kan ikke tro Andet, end at Regjeringen, naar den forelægger et Forslag, maa have grundet Haab om, at det ogsaa vil komme til at træde ud i Virkeligheden. Dernæst forekommer det mig, at en Ytring af det ærede Medlem selv talte imod ham, idet han nemlig sagde, at han var overbevist om, at Egnen var saa velstaaende, og at Banen vilde betale sig saa godt, at hele Rentegarantien her blot vilde have Betydning som Navn, og ikke i Virkeligheden vilde komme til at medføre noget Tab for Statskassen; men hvis det er Tilfældet, saa vil rimeligvis heller ikke de 5 pSt. mere til Forstærkningsfonden, som der her er Tale om, komme til at blive forbrugt, og i saa Fald vil det kun være en foreløbig Tegning derfor (En Stemme: Deponering). Ja, en Deponering, men hvoraf man faar Rente. (Stemmer: Nei!). Ja, hvor blive de da af, det kan dog ikke være Løsten, at Statskassen skal tjene Renterne, men naar der ikke er nogen Fare for Statskassen med

en Fond paa 20 pSt., saa vil der heller ikke være nogen Fare for den Del af Fonden, som gaar ud over denne Størrelse. Naar dernæst det ærede Medlem for Slagelse (Tauber) yttrede, at man maatte se hen til, hvad Betydning det kunde have for andre Egne, da er det jo, som vi have udtalt, og som ogsaa den høitærede Minister har bemærket, en Selsølg, at hvad der vedtages for en Egn, ikke med Nødvendighed kan komme til at gjælde for en anden. Jeg kan altsaa ikke Andet end bede Thinget følge den høitærede Minister i hans Forslag og at følge Udvalget i de Forslag, som alle Medlemmer have været enige om at stille, og som den høitagtede Minister heller ikke har modsat sig; derimod maa jeg fraraade at stemme saavel for Forslaget under Nr. 5, som for det under Nr. 6.

Oct. Hansen: Den ærede Ordfører maa ikke overse, at Forstærkningsfonden er den, der bærer Risikoen i første Linie og Statskassen ialtsald først i anden Linie, og at denne først træder til, efterat Forstærkningsfonden er opspist. Man kan sige med Rette, som jeg tror, det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) sagde, at der ikke vil være nogen stor Risiko for Staten; men derimod vil jeg ingenlunde sige, at der ikke er nogen Risiko for dem, der stille Forstærkningsfonden. Iøvrigt tror jeg, at det ærede Medlem tager feil, naar han gaar ud fra, at Forstærkningsfondens Renter blive ubetalte Vedkommende; Renterne blive vistnok lagte til Kapitalen for i Forening med denne at afgive Sikkerhed. Det forekommer mig, at den meget ærede Minister ligesaa vel maa kunne modtage Forslaget under Nr. 5 som Forslaget under Nr. 6, idet det altsaa staaar Ministeren frit for, om han vil give Koncession eller ikke. Han maa altsaa, naar han giver Koncession, kunne gjøre den betinget af visse Omstændigheder, f. Ex. den Maade, hvorpaa det sjællandske Jernbaneselskab stiller sig, eller den Linie, man vælger, eller forskellige andre Omstændigheder, og han vil altsaa derved kunne opnaa akkurat det Samme, som om han ved Loven fik dette Spillerum mellem 20 og 25 pSt. Da det nu ikke synes mig at være ganske korrekt i en saadan Lov at opstille det Spillerum, men jeg maa anse det for rigtig, at Rigsdagen bestemmer, hvor stor Forstærkningsfonden skal være, saa maa jeg ialtsald indtil videre fastholde Forslaget under Nr. 5. Jeg skal gjentage, hvad jeg bemærkede, da jeg forrige Gang havde Ordet, at jeg tror, at en Forstærkningsfond af 300,000 Rd. er et meget betydeligt Beløb at staae tilveie for en Egn, som dog ikke er af saa stort et Omfang.

Scavenius: I det jeg forøvrigt skal henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen) nu sagde,